

Številka: 018-6/2023-8
Datum: 14. 2. 2023

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu dr. Mateje Škabar kot predsednice senata ter Aleksandra Petrovčiča in Andraža Žvana kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »IZVAJANJE STORITEV ČIŠČENJA IN VZDRŽEVANJA JAVNIH IN DRUGIH POVRŠIN NA OBMOČJU OBČINE IZOLA IN DRUGA DELA PO NAROČILU NAROČNIKA«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja HUMADE d.o.o., Industrijska cesta 13, Izola (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika JAVNO PODJETJE KOMUNALA Izola, d.o.o., Industrijska cesta 8, Izola (v nadaljevanju: naročnik) dne 14. 2. 2023

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je 19. 9. 2022 sprejel sklep o začetku postopka oddaje javnega naročila. Obvestilo o naročilu je bilo na portalu javnih naročil objavljeno 27. 9. 2022, pod št. objave JN006577/2022-B01, 28. 9. 2022 pa tudi v Uradnem listu EU, pod št. objave 2022/S 187-529968.

Naročnik je 22. 12. 2022 na portalu javnih naročil (pod št. objave JN006577/2022-ODL01) objavil »ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA«, št. 11-65-6184/2022, s katero je javno naročilo oddal ponudniku ADET d.o.o., Liminjanska cesta 96, Portorož (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), za katerega je navedel, da je predložil dopustno in po merilu najugodnejšo ponudbo. Iz odločitve še izhaja, da je naročnik prejel dve ponudbi, tj. ponudbo izbranega ponudnika v višini 1.516.161,75 EUR brez DDV in ponudbo vlagatelja v višini 1.654.087,50 EUR brez DDV.

Vlagatelj je 30. 12. 2022 pravočasno vložil zahtevek za revizijo zoper odločitev naročnika o oddaji naročila; naročniku oziroma Državni revizijski komisiji predlaga, naj ugotovi zahtevku za revizijo, razveljavi odločitev o oddaji naročila ter vlagatelju povrne priglašene stroške pravnega varstva v višini plačane takse za zahtevek za revizijo. Zatrjuje, da so iz predračuna izbranega ponudnika razvidni preizkusi posamični zneski in tudi skupen znesek, zato v zvezi s to ponudbo obstaja dvom o možnosti izpolnitve naročila. To oceno vlagatelj utemeljuje z lastnimi izračuni oziroma lastno ponudbeno ceno, ki naj bi bila najnižja možna cena, po kateri je še mogoče zagotoviti izpolnitev vseh obveznosti, predvsem po zagotovitvi plačila plač in prispevkov zaposlenih. Ponudbo izbranega ponudnika označuje za dumpinško (kot posledico socialnega dumpinga), kot taka pa naj bi kršila načelo zagotavljanja konkurence med ponudniki ter načelo enakopravne obravnave ponudnikov. Vlagatelj z izračuni utemeljuje, da strošek (minimalne) plače rezultira v strošku 10,00 EUR/uro, skupaj s preostalimi stroški (npr. opreme za zaposlene, goriva za vso opremo, zdravniških pregledov, varstva pri delu in vseh potrebnih izpitov) pa znaša minimalna cena za ta dela od 11,50 do 12,50 EUR na uro; pri nižji ceni pa naj ne bi bilo mogoče pokriti vseh stroškov za zaposlene. Ker je izbrani ponudnik ponudil nižje cene, naj tako njegova ponudba ne bi izpolnjevala zahtev razpisne dokumentacije in Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) ter je socialni dumping. Da takšno početje za izbranega ponudnika ne bi bilo nekaj novega, naj bi dokazovala tudi njegova pretekla kaznovanost za prekrške iz delovnega področja (vlagatelj se sklicuje na dokazilo v prilogi). Vlagatelj dodaja, da izbrani ponudnik le pri enostavnih gradbenih delih ni podal socialno dumpinške ponudbe, vendar pa preko nje ne more pokrivati preostalih osmih storitev.

Izbrani ponudnik se o zahtevku za revizijo ni izjasnil.

Naročnik je zahtevek za revizijo 19. 1. 2023 zavrnil kot neutemeljenega, posledično pa tudi zahtevo za povrnitev stroškov. Navaja, da ni ocenil, da bi bila ponudbena cena izbranega ponudnika (ki je zgolj 9,1 % nižja od ponudbene cene vlagatelja) neobičajno nizka glede na cene na trgu, prav tako pa se mu zaradi ponudbene cene ni vzbudil dvom o možnosti izpolnitve naročila. Iz primerjave ponudb obeh ponudnikov naj bi bilo razvidno, da je vlagatelj kar na štirih postavkah od desetih določil višjo ceno od izbranega ponudnika, kar kaže na to, da sta si ponudbi konkurenčni. Poleg tega je izbrani ponudnik predložil dve referenci komunalnih podjetij, kar je naročnika utrdilo na stališču, da izbrani ponudnik lahko izpolni naročilo za ponudbeno ceno; dodaja še, da so ponudbene cene primerljive z zdajšnjimi cenami, po katerih storitve za naročnika izvaja trenutni izvajalec. Meni, da ni mogoče slediti vlagateljevemu izračunu najnižje urne postavke; ponudba predstavlja za ponudnika tako poslovno priložnost kot poslovni riziko, v vsakem primeru pa ponudnika zavezujejo predpisi s področja delovnega in socialnega prava. V prvi vrsti mora vsaka družba spoštovati obveznosti do delavcev, ki jih zaposluje, ne more pa biti to breme prevaljeno na naročnika. Naročnik se tako ne more spuščati v obravnavo poslovnega modela izbranega ponudnika, prav tako pa ne v morebitno optimizacijo delovnega procesa ponudnika. Iz javnih podatkov naj bi izhajalo, da je izbrani ponudnik v preteklih dveh letih posloval pozitivno, storitve pa izvaja tudi za druge naročnike, kjer tudi koristi določena sredstva, kar lahko vpliva na optimizacijo poslovnega modela. V zvezi z navedbami vlagatelja o preteklih delovnopравниh kršitvah izbranega ponudnika naročnik pojasnjuje, da je preveril e-Dosje, iz katerega izhaja, da oba ponudnika izpolnjujeta pogoje iz zakona (torej tudi da ni kršitev po določbah točk a in b četrtega odstavka 75. člena ZJN-3), take redne in sprotne preverbe kršitev delovne zakonodaje pa je skladno z določbo 67.a člena ZJN-3 naročnik dolžan izvajati sproti vsakih šest mesecev od sklenitve pogodbe oz. okvirnega sporazuma. Dodaja še, da iz listine, ki jo je predložil vlagatelj, ni izhajalo, da bi šlo za kršitve, ki so opredeljene v prej navedeni določbi. Četudi pa stališče ne bi držalo in bi bili podatki iz e-Dosjeja napačni, pa je izbrani ponudnik po oceni naročnika s predložitvijo 46 potrdil o opravljenem izpitu iz varstva pri delu za delavce opravil ustrezne popravne mehanizme in kršitve odpravil.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 23. 1. 2023 odstopil dokumentacijo v postopku oddaje predmetnega javnega naročila in dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je do navedb naročnika opredelil z vlogo z dne 24. 1. 2023. Prereka vse navedbe naročnika in v celoti vztraja pri svojih navedbah iz zahtevka za revizijo. Po prepričanju vlagatelja naj bi imel naročnik na razpolago veliko indicev, ki so vsi nakazovali na dejstvo, da ima ponudba izbranega ponudnika elemente neobičajno nizke ponudbe ter bi moral naročnik izvesti ustrezen postopek preverjanja. Meni, da referenčna potrdila ne morejo dokazovati sposobnosti ponudnika, da zagotovi ustrezno plačilo svojim delavcem. Zaradi hitro spreminjajočih se razmer na trgu se stroški zaposlitve višajo, posledično pa vlagatelj kot nerelevantno označuje naročnikovo trditev o primerljivosti cen izbranega ponudnika z dosedanjimi cenami, ki jih za tovrstne storitve plačuje. Navedbe naročnika o izkazanem dobičku izbranega ponudnika naj bi potrjevale vlagateljeve navedbe o tem, da je motiv izbranega ponudnika za poslovanje na trgu ustvarjanje dobička, v posledici česar naj ne bi bilo mogoče slediti nelogični navedbi naročnika, da bo izbrani ponudnik morebitno izgubo (iz posla z naročnikom) pokril z ostalimi posli za druge naročnike. Navaja še, da predložena dokazila ne morejo dokazati popravilnih mehanizmov glede vseh treh ugotovljenih delovnopравниh kršitev, sicer pa da ni niti zahteval revizije zaradi kaznovanosti izbranega ponudnika, temveč zaradi kršitve načel zagotavljanja konkurence in enakopravnosti ponudnikov, kot temeljnima načeloma ZJN-3, zaradi naročnikovega izbora dumpinške ponudbe.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in preučitvi navedb vlagatelja in naročnika, je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

ZJN-3 v 29. točki prvega odstavka 2. člena določa, da je dopustna ponudba tista, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

V skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in
- ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Neobičajno nizka ponudba je kot eden izmed elementov (ne)dopustnosti ponudbe definirana v 86. členu ZJN-3, ki v prvem odstavku določa, da mora naročnik v primeru, če meni, da je pri določenem naročilu glede na njegove zahteve ponudba neobičajno nizka glede na ceno na trgu ali v zvezi z njo obstaja dvom o možnosti izpolnitve naročila, preveriti, ali je neobičajno nizka in od ponudnika zahtevati, da pojasni ceno ali stroške v ponudbi. Naročnik mora preveriti, ali je ponudba neobičajno nizka tudi, če je vrednost ponudbe za več kot 50 odstotkov nižja od povprečne vrednosti pravočasnih ponudb in za več kot 20 odstotkov nižja od naslednje uvrščene ponudbe, vendar le, če je prejel vsaj štiri pravočasne ponudbe. Drugi odstavek 86. člena ZJN-3 določa, da mora naročnik, preden zavrne neobičajno nizko ponudbo, od ponudnika pisno zahtevati podrobne podatke in utemeljitev o elementih ponudbe, za katere meni, da so odločilni

za izpolnitev naročila oziroma vplivajo na razvrstitev ponudb. Te podrobnosti se lahko nanašajo zlasti na:

- a) ekonomiko proizvodnega postopka, storitev, ki se zagotavljajo, ali metode gradnje;
- b) izbrane tehnične rešitve ali izjemno ugodne pogoje, ki so na voljo ponudniku za dobavo blaga, izvajanje storitev ali izvedbo gradenj;
- c) izvirnost gradenj, blaga ali storitev, ki jih predlaga ponudnik;
- č) izpolnjevanje obveznosti iz drugega odstavka 3. člena ZJN-3;
- d) izpolnjevanje zahtev glede podizvajalcev;
- e) možnost, da ponudnik pridobi državno pomoč.

V skladu s tretjim odstavkom 86. člena ZJN-3 naročnik oceni pojasnila tako, da se posvetuje s ponudnikom. Ponudbo lahko zavrne le, če predložena dokazila zadostno ne pojasnijo nizke ravni predlagane cene ali stroškov, pri čemer se upoštevajo elementi iz prejšnjega odstavka. Če naročnik ugotovi, da je ponudba neobičajno nizka, ker ni skladna z veljavnimi obveznostmi iz drugega odstavka 3. člena ZJN-3, jo mora zavrniti (četrti odstavek 86. člena ZJN-3).

Glede vprašanja presoje neobičajno nizke ponudbe je treba poudariti, da nizka ponudbena cena sama po sebi ni prepovedana. Pravila javnega naročanja ponudbeno ceno določajo kot pomembno merilo za izbor najugodnejše ponudbe. V interesu naročnika je, da dobi ustrezno blago, storitev ali gradnjo po najugodnejših pogojih, predvsem po čim nižji ceni. Prav konkurenčnost ponudb je temeljni interes naročnika in smisel javnega naročanja, saj zagotovitev te omogoča tudi spoštovanje načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3), ki naročnika zavezuje, da z izvedbo javnega naročila zagotovi, da je poraba sredstev zanj kar najbolj gospodarna in učinkovita. Svobodno določanje cen je ena temeljnih značilnosti konkurence na prostem trgu, kjer praviloma velja, da lahko ponudnik ponudi poljubno visoko ceno, če jo trg le sprejme, lahko pa tudi poljubno nizko, če mu takšna ceno zagotavlja obstoj na trgu (prinaša dobiček ali pa vsaj zmanjšuje izgubo). Načelo o svobodnem oblikovanju cen velja tudi za zniževanje cen. Pravni predpisi načeloma ne prepovedujejo, da bi bila prodajna cena nižja kot lastna proizvodna, nabavna oz. druga cena. V praksi je veliko okoliščin, zaradi katerih podjetje prodaja blago ali izvaja storitve oziroma gradnje pod lastno ceno (npr. podjetje želi osvojiti nov trg ali pa se želi kot novo podjetje plasirati na obstoječem trgu, želi uvesti nov izdelek ali storitev itd.). Načelo svobodnega oblikovanja cen vključuje tudi možnost njihovega diferenciranja (podjetje lahko isti izdelek, storitev oziroma gradnjo ponudi po različnih cenah glede na vrsto kupcev, čas prodaje, območje, količino in druge tržno pomembne okoliščine). Navedeno pomeni, da je pri vprašanih oblikovanju ponudbene cene potrebno izhajati iz stališča, da gre za eno od poslovnih odločitev ponudnika na podjetniški ravni, v katero praviloma ni mogoče posegati oziroma je to mogoče le toliko, kolikor to izrecno dopuščajo zakoni in na njihovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi. Lahko pa nizka cena v postopku oddaje javnega naročila v določenih okoliščinah pomeni, da je ponudnik napačno ovrednotil predmet javnega naročila, zaradi česar se lahko pojavi dvom o možnosti izpolnitve naročila. Zaradi določenih tveganj, ki bi lahko izhajala iz tako oblikovane nizke cene (protipravnost samega ravnanja ponudnika, slabša kakovost izvedbe posla, možnost kasnejših sporov med pogodbenima strankama itd.) je naročnik upravičen preveriti ponudbene cene.

V obravnavanem primeru je razvidno, da za preverjanje neobičajno nizke ponudbe niso bili izpolnjeni pogoji ne iz prve ne iz druge povedi prvega odstavka 86. člena ZJN-3. Pogoji za obligatorno preverjanje neobičajno nizkih ponudb niso bili izpolnjeni, ker je naročnik prejel le dve ponudbi. Državna revizijska komisija je že večkrat pojasnila (prim. odločitve, št. 018-147/2016, 018-126/2017 in 018-109/2019), da je (ob predpostavki, da niso izpolnjeni pogoji za obligatorno preverjanje neobičajno nizke ponudbe), odločitev o tem, ali bo naročnik pričel postopek ugotavljanja neobičajno nizke ponudbe, stvar njegove avtonomne presoje. Iz spisovne dokumentacije ne izhaja, da bi naročnik ocenil ponudbo izbranega ponudnika za neobičajno nizko

ali da bi se mu v zvezi z njo pojavil dvom o možnosti izpolnitve naročila, in da jo posledično želi zavrniti. Nasprotno, iz dokumentacije je razvidno, da je naročnik obe ponudbi označil kot dopustni in da želi ponudbo izbranega ponudnika sprejeti kot najugodnejšo izmed obeh dopustnih ponudb. Ker naročnik ponudbe izbranega ponudnika v okviru avtonomne presoje ni ocenil kot neobičajne nizke, oziroma ni ocenil, da v zvezi z njo obstaja dvom o izpolnitvi naročila, v konkretnem primeru (fakultativnega) postopka preverjanja ni bil dolžan izvesti.

Državna revizijska komisija ob upoštevanju navedb v postopku pravnega varstva še dodaja, da v obravnavanem primeru vlagatelj ni uspel ovreči (niti) naročnikove ocene o tem, da ponudbe izbranega ponudnika ni sumil za neobičajno nizko in ni začel preverjanja v skladu s 86. členom ZJN-3. Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da vlagatelj ne more uspeti z navedbami, da bi se moral naročniku že zgolj na podlagi razlik v cenah ponudnikov po posameznih postavkah poroditi dvom, da je ponudba izbranega ponudnika neobičajno nizka, kar bi narekovalo izvedbo aktivnosti v smislu 86. člena ZJN-3. Kot prehodno že opisano, nizka cena sama po sebi ni prepovedana, nižja ponudbena vrednost ponudbe pa je lahko npr. tudi posledica konkurenčnih prednosti ponudnika z nižjo ponudbeno ceno v primerjavi s ponudniki z višjo ponudbeno ceno. V obravnavanem primeru je sicer devet od desetih postavk ponudbenega predračuna vezanih na ceno storitev na uro (npr. praznjenje košev za odpadke, strojna in ročna košnja trave, manjša in enostavna gradbena dela...), pri čemer so v teh cenah »[...] zajeti stroški dela z ročnim orodjem in drobnimi stroji, stroški obveznih dajatev, stroški zaščitnih sredstev in delovne obleke, stroški izvajanja varstva pri delu, nezgodno zavarovanje in zavarovanje odgovornosti, stroški režije ponudnika, stroški prevozov na delo in med delom, stroški prehrane in drug stroški, ki so potrebni za nemoteno izvajanje del po predmetnem razpisu« (kot je to navedeno na obrazcu predračuna; ena od postavk pa se nanaša zgolj na ceno ene ure »Tovorn[ega] vozil[a] za prevoz oseb in tovara«.

Državna revizijska komisija še pristavlja, da je naročnik v 3. členu osnutka pogodbe navedel, da so cene, določene v tem členu (tj. ponudbene cene), fiksne in nespremenljive še eno leto po sklenitvi te pogodbe oziroma najmanj do 31. 12. 2023, potem pa se lahko cene na uro na predlog izvajalca ali naročnika enkrat na leto uskladijo (dvignejo oziroma znižajo) sorazmerno oziroma skladno z indeksom dviga/znižanja cen življenjskih potrebščin v preteklem koledarskem letu oziroma državnim predpisom o načinih valorizacije denarnih obveznosti, ki jih v večletnih pogodbah dogovarjajo pravne osebe javnega sektorja, kolikor je ta veljaven; naročnik je s tem v zvezi določil tudi natančnejše kriterije.

Kot upoštevne je treba sprejeti naročnikove navedbe o tem, da se mu dvom v ponudbo izbranega ponudnika ni porodil:

- zaradi ocene, da sta si obe ponudbi konkurenčni, ker je ponudba izbranega ponudnika od vlagateljeve ponudbe nižja le za pribl. 9,1 %, vlagatelj pa je za kar štiri postavke od desetih podal nižjo ponudbeno ceno od izbranega ponudnika;
- ker je izbrani ponudnik predložil dve referenci komunalnih podjetij, ki se ukvarjata z istovrstno dejavnostjo kot naročnik, kar torej kaže na ustrezno preteklo poslovanje;
- ker so ponudbene cene primerljive z zdajšnjimi cenami trenutnega izvajalca predmetnih storitev za naročnika;
- ker iz javnih podatkov izhaja, da je izbrani ponudnik v zadnjih dveh letih posloval pozitivno.

Državna revizijska komisija pristavlja, da vlagatelju po lastnih navedbah (v vlogi z dne 24. 1. 2023) njegova ponudbena cena – poleg zagotovitve upoštevanja delovne in socialne zakonodaje – omogoča poslovanje z dobičkom.

Državna revizijska komisija ugotavlja še, da vlagatelj naročnikove ocene o tem, da ponudbe izbranega ponudnika ob njenem pregledu ni sumil za neobičajno nizko, ne more izpodbiti s

sklicevanjem »negativne reference izbranega ponudnika iz spletne strani ebonitete.si«, saj ne gre oz. ni izkazano, da bi šlo za okoliščine, s katerimi bi se naročnik seznanil že ob samem pregledu ponudbe izbranega ponudnika, do ugotavljanja njihovega obstoja pa bi (lahko) v konkretnem primeru prišlo šele v morebitnem postopku preverjanja neobičajno nizke cene. Čeprav vlagatelj z navedbo o tem, da je bil izbrani ponudnik kaznovan za tri prekrške s področja delovne zakonodaje, po lastnih navedbah niti ne uveljavlja obstoja izključitvenega razloga iz točke b) četrtega odstavka 75. člena ZJN-3 pa Državna revizijska komisija pristavlja, da se ti trije prekrški (kot opredeljeni oz. opisani na izpisu iz spletne strani »*ebonitete.si*«, ki ga je zahtevek za revizijo priložil vlagatelj) ne nanašajo na kršitve v zvezi s plačilom za delo, delovnim časom, počitki, opravljanjem dela na podlagi pogodb civilnega prava kljub obstoju elementov delovnega razmerja ali v zvezi z zaposlovanjem na črno in torej ne predstavljajo izključitvenega razloga v smislu zadevne določbe ZJN-3, ter da je naročnik s preverbo oz. poizvedbo v aplikaciji e-Dosje za oba ponudnika ugotovil neobstoj izključitvenih razlogov iz četrtega odstavka 75. člena ZJN-3 in drugega odstavka 75. člena ZJN-3.

Glede na navedeno, Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da je kršil določbe 86. člena ZJN-3 oziroma da je opustil ravnanje, ki mu ga nalaga prvi odstavek 86. člena ZJN-3, s tem povezane vlagateljeve navedbe pa zavrača kot neutemeljene.

Državna revizijska komisija je zato zahtevek za revizijo skladno s prvo alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila, saj na podlagi navedb in po vpogledu v dokumentacijo ni uspela zaključiti, da so podane kršitve, ki bi lahko utemeljile predlagano razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo zahteval povrnitev stroškov, nastalih v predrevizijskem in revizijskem postopku. Ker je zahtevek za revizijo neutemeljen, je Državna revizijska komisija, glede na določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN, zavrnila vlagateljevo zahtevo za povračilo stroškov, nastalih v postopku.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednica senata:
dr. Mateja Škabar,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj,
- naročnik,
- izbrani ponudnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.